

Текстот е најден во библиотеката на православната црква од Александрија во Египет, го пронајде во 2003 г. Финскиот историчар и филолог Мика Хакараинен [Mika Hakkarainen] од Универзитетот во Хелсинки. Ракописот претставува оригинал на преводот од евангелието, и е најстаро евангелие на Македонски народен јазик, не црковен. Направен е во форма на Литургиска книга напишана рачно на Унцијално Којне писмо од непознат преведувач при крајот на 18-от век, и препишана и правописно исправена од Иромонахот Павел Божигропски Протосингел, родум од Кониково, Воденско, Беломорска Македонија.

Текстот го препишале од оригиналниот ракопис Финскиот лингвист Јоуко Линтстед [Jouko Lindtstedt] и Људмил Спасов од Универзитетот „Кирил и Методија“ во Скопје. Во преписот се користени Латинското писмо и комбинации на обични и апострофирани Латински букви за најприближни озвучувања на живописните букви и глоси (гласови) кои се исфрлени од модерниот Македонски јазик (Љ, Ѕ, Ђ, Ју, Ја, Џ, и т.н.) кон средината на минатиот век. Заради полесно читање и приближување на наречјето од тоа време кон денешниот читател, во кириличната транскрипција подолу овие правописни посебности се занемарени и оставени на изучување на лингвистите...

**ЧИТВАРТУК. На Вознесение.
Евангелие Утрени, Воскресно, 3.
На Литургии.
От Луки.**

На тоа време кога војскресна Исус ут м'ртвите. Застана пусреде на Учениците му, и му веле: мир на вас. И кату да са уплашиа мосне и да са путресат, му са чинеша да гледат Дух. И му веле: зашто сте [стр.035] сигисани? И зашто помисли са качуват на сарцата ви? Видејте раците ми и нозите ми: оти сам Јазе сам: фатејти ма? И видејте ма зашто Духут снага и коски нема как гледати мене дека имам. И ка рече воа, му пукажа раците и нозите. И кату да не веруваа ошти ут радуста му, и да са чудат, му рече: имати ли нешту за јадени тука. И они му дадоа идин кумат риба печена, и пита ут мет. И зима прет них и јаде, и му рече: вие са тие што ви збурувах, ошти кога бех сос вас, оти как требува да са испалнат тие сите што са написани на законут Мојсеуф, и на Профититу, и на псалмиту зарди мене. Тогај му утфори умут му да расберат Писаниету. И му рече: оти така е написану: и така требуваше да пати Ристос: и третиут ден да војскрени ут мертвите. И да са пруповеда на имито му покајание и оставление на грехувите на [стр.036] сите јазици, ка зафати ут Јерусалим. И вие сте мартуре на вие. И ету, Јази дека пуштам таксуваниту на Татку ми на вас, и вие сидејте уф Градут Јерусалим, дури

да са ублечите сила утусгоре. И исвади надвор дури на Витаниа, и си крена раците и и и благослови. И таму дека он и благословеша, са утдили ут них: и са носеша горе на Небуту. И они ка му са пуклониа, са варнаа на Јерусалим сос радус гулема. И са наодеа уф Царквата, пееа и благуслеаа Бога, Амин.

НЕДЕЛЈУ. 7. Сфетих. Отец.

Еваѓелие Утрени. Воскресно, 5.

На Литургии.

От Јоана

На тоа времи, Кренна Исус очите му на Небуту, и рече: о Татко, дујде саатут, Прослави Син ти, и да та пруслави и Син ти. Ка [стр.037] му даде пувелја на сека снага, да даде живот вечни на сите колку му даде. Воа е животут вечниут, да пузнават тебе самиут истинциут Бог, и тоа што пушти Исус Ристос. ЈАзи та пруславих на земљата, работата што ми даде да чинам ја сфарших. И сега о Татко, ти ма прослави при тебе славата, дека имах уф тебе понапрет дури не са чини сфетут. Јавих имито ти на тие људе дека ми даде ут Сфетут: тфои беа, и ми даде, и чуваа лакардиата ти. Сега пузнаа зашто лакардиите што ми даде, му дадох, и они и зеа, и пузнаа истина, зашто ут тебе испаннах, и веруваа зашто ти ма пушти. Јази зарди вие са молам, не зарди Сфетут са молам, ами зарди тие што ми даде, зашто са тфои. И мојте сите тфои са, и тфоите, мои: и са пруславих уф них. И не сам веки на Сфетут са молам, ами вие са [стр.038] на Сфетут, и Јази идам на тебе. Татко Сфети, чувај уф имито ти, тие што ми и даде, да са идно кату и ние. Кога бех сос них на Сфетут, Јази и чувах уф имито ти: тие дека ми и даде и чувах, и никуј ут них не загина, салде Синут на загинатиту, даса исполни Писаниету. Ами сега идам на тебе, и зпурувам вие на Сфетут, да имат радуста моета сфарсена на них.

На Утрени. Сфетоју Пентикостију.

От Иоана.

Ка замракна убо на тоа ден правниут ут Седмицата, беа вратите затфорени, таму дека беа Учениците собрани зарди страхут Јудејчки, дујде Исус и застапа пусреде, и му веле: мир на вас. И ка рече ваа лакардиа, му пукажа раците му и ребруто му, и Учениците са зарадуваа ка видоа Госпуда. [стр.039] И Исус пак му рече: мир на вас: как ма пушти Татку, и Јази пуштам вас. И ка рече воа, дујна на них: и рече, зимајте Дух Сфети. И на когу грехувите простите, са прустени: и на когу заприте са запрени.

(продолжува)

Приготвил: Васил Чулев

Комплетниот текст овде: <http://www.helsinki.fi/~jslindst/268/>

